

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 11-07-2834 ליפשיץ נ' פרץ

בפני כב' השופטת תרצה שחם קינן

תובע: עודד ליפשיץ

נגד

נתבע: איציק פרץ

פסק דין

1

2

3

4

הצדדים וכתבי הטענות

5 1. התובע הגיש תביעה כנגד הנתבע, בגין הפרת סימן מסחרי רשום, גניבת עין, התערבות בלתי
6 הוגנת וכן עשיית עושר ולא במשפט.

7 לטענת התובע, הינו הבעלים היחיד של סימן המסחר הרשום "home4u", ולהלן: "השם
8 המסחרי". הוא פועל תחת השם המסחרי, בתחום הנדל"ן, החל משנת 1999, והינו בעל מוניטין
9 רב בתחום.

10 לכתב התביעה צירף התובע נסח סימן מסחר, לפיו הינו הבעלים של הסימן "HOME4U".

11

12 2. לטענת התובע, עושה הנתבע שימוש בסימן המסחר הרשום, בהיותו בעל אתר באינטרנט, בשם
13 דומה, www.home4u.org.il.

14

15 3. התובע פנה לנתבע, וביקש ממנו להפסיק את השימוש בשם המסחרי, אך הנתבע לא הפסיק
16 לעשות כן.

17

18 4. בתביעתו מבקש התובע לחייב את הנתבע, בגין הפרה של הסימן המסחרי הרשום, גניבת עין,
19 והתערבות בלתי הוגנת, עפ"י חוק עוולות מסחריות, התשנ"ט-1999, וכן עפ"י חוק עשיית עושר
20 ולא במשפט, בפיצוי, ללא הוכחת נזק.

21

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 11-07-2834 ליפשיץ נ' פרץ

5. בדיון בפני עתר התובע למתן צו, שיורה לנתבע להפסיק להשתמש בשם המסחרי, אולם חזר בו מתביעתו זו.
6. לדברי הנתבע, בכתב ההגנה, הינו מתוודך נדל"ן במקצועו, ומזה כ-4 שנים, הוא פועל תחת השם "home 4 u" כשצירוף האותיות אינו מחובר, הכתוב תחת לוגו בדמות בית. בהמשך מתאר הנתבע כי בשנת 2010, עת ביקש להקים לעסקו אתר אינטרנט, גילה כי ה"דומיין" home4u.co.il תפוס, ולכן מצא מתחם דומה, ורשם את ה"דומיין" בשם "home4u.org.il". לדברי הנתבע, לא ניתן לרכוש את הצירוף באופן בו המילה, הספרה והאות, אינן מחוברות.
7. הנתבע מפנה לנסח הסימן הרשום, בו נאמר במפורש, כי "רישום הסימן לא יתן זכות לשימוש ייחודי במילה HOME ובצירוף 4u, בנפרד, אלא בהרכב הסימן", וטוען כי מדובר במילים גנריות, ולפיכך לא היה על רשם סימני המסחר לקבל את הסימן המסחרי, לרישום. מכל מקום, שינה הנתבע, לדבריו, את הכיתוב, באתר האינטרנט שלו, באופן שירשם "home-4-u.org.il".
8. עוד טוען הנתבע כי התובע אינו עושה שימוש בסימן, שכן עסקו נקרא "מיקום עדיף", וכי ממילא סוג הלקוחות שלו ושל התובע, שונים בתכלית, שכן התובע פועל בעיר תל אביב, ואילו הנתבע פועל באזור נתניה.
9. לאחר שהגיש הנתבע את כתב הגנתו, הגיש התובע כתב תשובה, ובה טען כי עפ"י האמור בכתב ההגנה, הינו זכאי לפיצוי בגין השנים 2008-2011. עוד טען התובע כי הנתבע לא שינה את הכיתוב, ועתר לפיצוי, ללא הוכחת נזק, עפ"י הוראות חוק עוולות מסחריות, תשנ"ט-1999.
10. הצדדים לא ביקשו להשמיע עדים מטעמם.
- דיון והכרעה**
11. לאחר ששמעתי את הצדדים ועיינתי בכתבי הטענות ובנספחים, שצורפו להם, אני סבורה שדין התביעה להידחות.
12. בכתב התביעה שהוגש על ידי התובע, נטען כי הינו בעל הזכויות בשם המסחרי, כי הנתבע עושה שימוש בשם זהה, או דומה, באתר האינטרנט, ולפיכך, תוך הפנייה לדברי חקיקה, מבלי לפרט את הטענה המשפטית, ומבלי להפנות לסעיפי החוק, עתר הוא לפיצוי, ללא הוכחת נזק.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 11-07-2834 ליפשיץ נ' פרץ

13. בכתב התשובה, שהגיש, לאחר שהוגש כתב ההגנה, טען התובע כי די בדברי הנתבע, לפיו עשה שימוש בשם המסחרי, בין השנים 2008 – 2011, על מנת לזכותו בפיצוי. לטענת התובע, נמשכה ההפרה, גם לאחר קבלת מכתב ההתראה ששלח לנתבע, שכן הלה לא שינה את הסימן, באופן שהפריד, באמצעות מקו, בין המילה, לבין הספרה לבין האות. עוד טוען התובע כי השינוי ממילא הינו זניח, ואינו מרפא את ההפרה.
14. לטענת הנתבע שינה מעט את אופן רישום שמו של האתר, בכך שהוסיף סימנים בין המילה, בין האות, לבין הספרה, אולם אני סבורה, שלאור ניסוחו של סעי' 1 (1) לפקודת סימני מסחר [נוסח חדש], תשל"ב-1972, הקובע כי "הפרה" - שימוש בידי מי שאינו זכאי לכך - (1) בסימן מסחר רשום או בסימן הדומה לו, לעניין טובין שלגביהם נרשם הסימן או טובין מאותו הגדר; הרי שהשינוי מותיר את השימוש בשם האתר, כהפרה של הסימן המסחרי.
15. התובע מבקש לפסוק לזכותו פיצויים, מבלי להוכיח נזק, וזאת מכח הפרה של סימן מסחרי רשום, עפ"י פקודת סימני מסחר (נוסח חדש), התשל"ב-1972, עוולה של גניבת עין, עפ"י חוק עוולות מסחריות, התשנ"ט-1999, עפ"י עוולה של התערבות בלתי הוגנת, בהתאם לחוק עוולות מסחריות הנ"ל, וכן מכח חוק עשיית עושר ולא במשפט.
16. התובע הוכיח כי הינו הבעלים של הסימן המסחרי, אולם נמנע מלהביא ראיות באשר למוניטין שצבר, ובאשר לנזק שנגרם לו, אם אכן נגרם.
17. באשר להפרת הסימן המסחרי - פקודת סימני מסחר (נוסח חדש), התשל"ב-1972 אינה מאפשרת לקבוע פיצוי ללא הוכחת נזק. מכאן שאף אם הפר הנתבע את הסימן הרשום, והייתי נכונה לקבוע שאכן הפר, הרי שללא הוכחת נזק, לא ניתן לפסוק פיצוי לטובתו של התובע.
18. באשר לעוולה של התערבות בלתי הוגנת - חוק עוולות מסחריות, התשנ"ט-1999, מאפשר אמנם הטלת פיצוי, ללא הוכחת נזק, אך רק בגין עוולה של גניבת עין, ולא בגין עוולה של התערבות בלתי הוגנת.
19. יתכן בהחלט שהשימוש בסימן המסחרי של התובע, באתר האינטרנט מנע והכביד על גישה של לקוחות, לאתר האינטרנט של התובע, (ראה למשל ת"א (ת"א) 1627/01 מ.ש. מגנטיקס בע"מ נ' דיסקופי (ישראל) בע"מ, פ"ד תש"ס(2) 89, ת"א 1627/01 - מ.ש. מגנטיקס בע"מ נגד דיסקופי (ישראל) בע"מ, שם נקבע כי המציאות בתקופת האינטרנט יוצרת דרכי גישה שונות ומגוונות לעסק. הגשמת תכלית החקיקה מחייבת הכרה בכל אחד מאמצעי הקשר האלקטרוני

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 11-07-2834 ליפשיץ נ' פרץ

- 1 שבאמצעותם עסק מקיים קשר עם לקוחות עובדים או סוכנים, כ"גישה" לעסק במובנו של סעיף
2 3 לחוק עוולות מסחריות, תשנ"ט-1999.
- 3
- 4 20. התובע ביקש לפסוק לו פיצויים ללא הוכחת נזק, בגין התערבות בלתי הוגנת, לא הביא בפני,
5 כאמור, כל ראיה לנזק שכזה, ולכן אין לי צורך להכריע בשאלה האם הוכחה העוולה.
6
- 7 21. בכל הנוגע לחוק עשיית עושר ולא במשפט, הרי שהתובע לאו הוכיח כי הנתבע התעשר על
8 חשבונו.
9
- 10 22. נותרה לדיון השאלה האם הוכחה העוולה של גניבת עין עפ"י חוק עוולות מסחריות, תשנ"ט-
11 1999.
12
- 13 23. הפסיקה קבעה שני תנאים מצטברים להיווצרותה של העוולה, של גניבת עין, שייעודה העיקרי,
14 הוא להגן על מוניטין, שרכש אדם בעסק. העוולה של גניבת עין אינה באה להגן על הסימן
15 הרשום, אלא על המוניטין. (ראה למשל [ע"א 6316/03 אילן זגגות רכב בע"מ נ' ברוך ובניו זגגות](#)
16 [רכב בע"מ](#), והפסיקה הנזכרת שם). התנאי האחד, מוניטין שיש לטובין או לשירותים של
17 התובע, והשני, חשש סביר להטעיית הציבור כי טובין או שירותים שמציע הנתבע לציבור –
18 טובין או שירותים של התובע הם, או שקשורים הם אליו. לא הוכח אחד משני יסודות אלה –
19 לא כל שכן אם לא הוכחו שני היסודות גם יחד – לא תקום העוולה של גניבת עין.
20
- 21 24. בעניין ע"א 3559/02 מועדון מנויי טוטו זהב בע"מ, נ' המועצה להסדר ההימורים בספורט,
22 הפנתה כב' השופטת בייניש, (כתוארה אז), לספרו של פרופ' דויטש "עוולות מסחריות וסודות
23 מסחר", בעמ' 89, שם נאמר כי פקודת סימני מסחר אינה מקנה פיצוי ללא הוכחת נזק. התביעה
24 לפי דיני הסימן הרשום היא עוצמתית יותר, שכן זו תביעה בעלת אופי מונופוליסטי, בעוד
25 שהתביעה לפי דיני גניבת עין דורשת הוכחת יסוד של הטעיה אצל לקוחות לגבי מקור הטובין או
26 השירות"
27
- 28 25. משלא הביא התובע בפני ראיות, הרי שלא הוכיח כי רכש מוניטין, בכל הנוגע לשירות שהוא
29 מציע באמצעות האתר באינטרנט, לא הוכיח כי הציבור מזהה את השירותים שהוא מציע, עם
30 שם האתר באינטרנט, לא הוכיח את ההכרה בשם העסק, ולא להוכיח את הטעיית הציבור אצל
31 לקוחות, לגבי מקור השירות.
32
- 33 26. לפיכך הריני דוחה את התביעה.
34

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 11-07-2834 ליפשיץ נ' פרץ

- 1 .27. לאור העובדה כי הנתבע עושה שימוש בסימן המסחרי הרשום של התובע, הריני נמנעת מלהטיל
 2 הוצאות.
 3
 4 .28. ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 15 יום.
 5
 6 .29. המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14 ניתן היום, כ"ב תשרי תשע"ג, 08 אוקטובר 2012, בהעדר הצדדים.
 15

תרצה שחם קינן, שופטת

- 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22